

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/107/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214011550
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7214011550.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Jána Slovinského, v trestnej veci proti obžalovanému 1/ G. R. a spol., pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. marca 2022, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného L.Í. Š. a obhajcu obžalovaného A. C.K. M. - Mgr. N. F. proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 20.7.2020, sp. zn. 3T/123/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu u obžalovaných G. R., L. Š. a A. C. M..

Podľa § 322 ods.3 Tr. por.

obžalovanému G. R., nar. X.XX.XXXX v E. ukladá podľa § 213 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. c), písm. l) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

obžalovanému L. Š., nar. XX. X. XXXX v R. ukladá podľa § 233 ods. 3, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovanému A. C. M., nar. XX.XX.XXXX H. E. na Z. ukladá podľa § 213 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému G. R., nar. X.XX.XXXX v E. za pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., v ktorom rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/123/2014 zo dňa 11.4.2019 zostal nezmenený uložil podľa § 213 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. c), písm. l), § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s probačným dohľadom v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Tr. zák. ako súčasť probačného dohľadu povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obžalovanému L. Š.B., nar. XX.X.XXXX H. R. za účasti vo forme organizátora a návodcu podľa § 21 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. na pokračovacom zločine sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., v ktorých rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/123/2014 zo dňa 11.4.2019 zostal nezmenený uložil podľa § 233 ods. 3, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému A. C. M., nar. XX.XX.XXXX v E. U. Z. za účasti vo forme organizátora podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na pokračovacom zločine sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., v ktorom rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/123/2014 zo dňa 11.4.2019 zostal nezmenený uložil podľa § 213 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), § 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s probačným dohľadom v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. f) Tr. zák. ako súčasť probačného dohľadu uložil zákaz kontaktu spoluobžalovaných G. R. a L. Š. v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými spôsobmi.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásili odvolanie prokurátor u všetkých troch obžalovaných, obžalovaný L. Š. a obhajca obžalovaného A. C. M. Mgr. N. F..

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania poukázal na to, že s predmetným rozhodnutím okresného súdu vo vzťahu k výrokom o trestoch obžalovaných sa nestotožňuje. Je toho názoru, že tresty pri zohľadnení všetkých kritérií dôležitých pre ukladanie trestov u obžalovaných sú neprímerane mierne, najmä s poukazaním na následok ich trestnej činnosti - spôsobenie značnej škody v celkovej výške 62.128,16 € a to, že sa jedná o pokračovací trestný čin sprenevery. Pokiaľ prvostupňový súd konštatoval, že od spáchania skutkov obžalovanými uplynulo 12 rokov a po spáchaní tejto trestnej činnosti nemajú novšie odsúdenia, má za to, že samotná dĺžka prípravného konania bola z časti spôsobená časovou a obsahovou náročnosťou vyšetrovanej činnosti a súčasne skutočnosťou, že nebolo možné po dlhšiu dobu zabezpečiť k procesným úkonom obžalovaného M.Y.. Ku dĺžke konania na súde t.j. od podania obžaloby nie je oprávnený sa vyjadriť, avšak toto obdobie nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou na strane obžalovaných.

Pokiaľ okresný súd vzal do úvahy závažné psychické ochorenie obžalovaného G. R., ktorý sa stal medzičasom aj onkologickým pacientom poukázal na závery znaleckého dokazovania, z ktorých vyplýva, že v čase spáchania činov bol obžalovaný G. R. schopný rozpoznať protiprávnosť činu a bol spôsobilý ovládať svoje konanie. Skutočnosť, že u obžalovaného G. R. sa jedná s poukazaním na jeho mentálnu úroveň, polymorfnú toxikomániu a osobnostnú štruktúru o poľahčujúcu okolnosť, na ktorú je nutné prihliadnuť sa nestotožňuje a má za to, že mu mal byť uložený nepodmienečný trest v trvaní 3 rokov.

Rovnako sa nestotožňuje so záverom okresného súdu vo vzťahu k obžalovanému L. Š., ktorý mal posledných 12 rokov viesť usporiadaný život, a preto mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby v trvaní 4 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Má za to, že obžalovanému mal byť za dva zločiny uložený úhrnný nepodmienečný trest vo výmere minimálne 7 rokov, nakoľko v danom prípade nie sú prítomné žiadne okolnosti prípadu ani pomery obžalovaného, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že použitie trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Okresný súd v odsudzujúcom rozsudku vo vzťahu k obžalovanému A. C.O. M. nijako nešpecifikoval dôvod, pre ktorý použil pre zmiernenie trestu ustanovenie § 36 písm. j) Tr. zák. Samotnou výpoveďou svedkyne O.. E. bolo preukázané, že ho pozná celá zakarpatská oblasť pod prezývkou „L.“, že je kriminálnik a má niečo spoločné s drogami a zbraňami. O tom, že podobnej trestnej činnosti sa obžalovaný A..C.. M. dopúšťal aj predtým svedčia dôkazy nachádzajúce sa v trestnom spise vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 5T/22/2012. Z uvedeného dôvodu prokurátor má za to, že obžalovanému mal byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby.

V neprospech obžalovaných svedčí aj to, že trestnej činnosti sa nedopustili jednorázovo, ale formou pokračovacích útokov, čo možno posúdiť tak, že obžalovaní sa trestnej činnosti dopustili opakovane.

Prokurátor zastáva názor, že okresný súd pri ukladaní trestov obžalovaným mal vychádzať z miery účasti na trestnej činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd v súlade s ustanovením § 321 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutú časť rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol v zmysle uvedeného odvolania.

Obhajca obžalovaného A. C. M. Mgr. N. F. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Napriek snahe o vykreslenie závadnej minulosti obžalovaného A..C.. M. zo strany obžalovaného L. Š., ako aj jeho manželky, nebola žiadnym spôsobom preukázaná trestná minulosť, resp. závadnosť osoby obžalovaného A..C.. M., nakoľko nemá záznam v registri trestov. Poukázal na posudok Seredňanského obecného zastupiteľstva Užhorodského okresu Zakarpatskej oblasti, na základe ktorého bolo preukázané, že je poslancom Seredňanského obecného zastupiteľstva, má kladnú charakteristiku, obecné zastupiteľstvo nemá výhrady ani pripomienky k jeho správaniu. Teda vo vzťahu k jeho osobe neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 Tr. zák. a zároveň bolo preukázané, že viedol riadny život. Žiadal, aby odvolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého rozsudku, proti ktorému bolo podané odvolanie, tento zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci v potrebnom rozsahu alebo aby obžalovanému A..C..M. uložil miernejší trest, prípadne vzhľadom na dĺžku prebiehajúceho trestného konania a doby od spáchania skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, trestné stíhanie zastavil.

Obžalovaný L. Š. odvolanie bližšie písomne neodôvodnil. Na verejnom zasadnutí krajského súdu obhajca obžalovaného v záverečnom návrhu uviedol, že trvajú na podanom odvolaní. Poukázal na tú skutočnosť, že od skutku uplynula taká doba, ktorá nie je akceptovateľná z pohľadu Ústavy SR, ani z pohľadu medzinárodných zmlúv, ktorými je SR viazaná a navrhol, aby súd zastavil trestné konanie, pretože tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

Obhajca obžalovaného A. C. M. Mgr. N. F. sa vyjadril k odvolaniu okresného prokurátora tak, že sa nestotožňuje s tvrdením prokurátora o neprimeranosti uloženého trestu, keď sú splnené podmienky na aplikovanie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Je toho názoru, že konanie účastníka konania neprispelo k prieťahom v konaní, prejednávanej trestnej veci nebola neprimerane zložitá, a preto vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. odmietol.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (výroky o trestoch), proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Úvodom je potrebné poznamenať, že v predmetnej trestnej veci už Krajský súd v Košiciach konal a to na verejnom zasadnutí dňa 26.2.2020, kedy uznesením pod sp. zn. 4To/82/2019 na základe podaného odvolania okresného prokurátora, obžalovaného Ľ. Š. a obhajcu obžalovaného A. C. M.F. - Mgr. N. F. podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu u všetkých obžalovaných a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v rozsahu zrušenia znovu prejednal. V zrušujúcom uznesení odvolací súd konštatoval, že vo veci je potrebné vykonať dokazovanie vo vzťahu k možnému použitiu zmierňovacieho ustanovenia u obžalovaných G. R. a Ľ. Š.. Úlohou okresného súdu bolo veľmi detailným spôsobom popísať podmienky, na základe ktorých použil ustanovenie § 36 písm. j) Tr. zák. u obžalovaného M., a tieto v súlade s uvedenou dikciou zákonného ustanovenia aj správne vyhodnotiť a až následne rozhodnúť, či v danom prípade je možné toto zákonné ustanovenie použiť. Zároveň odvolací súd poukázal na zrejmu nesprávnosť postupu okresného súdu pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 4 písm. d), e) Tr. zák.

Vzhľadom k tomu, že rozsudok okresného súdu bol zrušený len čo do výroku o trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu, výrok o vine obžalovaných nadobudol právoplatnosť.

Je potrebné uviesť, že okresný súd síce vykonal dokazovanie v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, avšak pri rozhodnutí neprihliadol na ústavou garantované právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov a spravodlivý proces.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR: „Každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.“

Pokiaľ ide o primeranosť lehoty, v ktorej má byť vec obvineného prerokovaná, je pojem primeraná lehota relatívny. Neexistuje žiadna absolútne stanovená doba, ktorej prekročenie by bolo automaticky kvalifikované ako doba neprimeraná. Primeranosť doby konania sa posudzuje podľa konkrétnych okolností prípadu. Čas na konanie bez zbytočných prieťahov spravidla nemožno vyjadriť numericky. Obvykle neexistuje časová hranica, uplynutím ktorej postup súdu môže mať povahu prieťahov v konaní.

Právo na prejednanie trestnej veci v primeranej lehote teda patrí medzi základné práva a slobody garantované Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, proti ktorej je vedené trestné stíhanie. Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania odporujú účelu trestného konania a sú v rozpore so základnými zásadami trestného práva.

Odvolací súd v súlade so súdom prvého stupňa konštatuje, že od spáchania skutkov uplynulo viac ako 12 rokov s tým, že trestné stíhanie bolo začaté dňa 22.8.2008 a samotná dĺžka konania s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obžalovaných a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach, a teda dĺžka konania je takou významnou okolnosťou prípadu, ktorá odôvodňuje pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

S poukazom na vyššie uvedené sa odvolací súd nestotožnil s trestami, ktoré boli obžalovaným uložené a považuje kompenzáciu porušenia práva obžalovaných na primeranú dĺžku konania zmiernením ich trestov za nevyhnutnú, a preto aplikujúc článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj s prihliadnutím na všetky ďalšie citované okolnosti uložil obžalovaným diferencovane tresty odňatia slobody a to obžalovanému G. R. trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 rokov, obžalovanému Ľ. Š. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a obžalovanému A. C. M. trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov s tým, že takéto tresty sú nielen v súlade so zmierňovacím ustanovením, ale korešpondujú aj s ustálenou súdnou praxou ÚS SR, EŠLP a majú odraz v postupe vyjadrenom podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odvolanie okresného prokurátora považoval za nedôvodné, a preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.